Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/2336 RENDELETE**

(2016. december 14.)

a mélytengeri állományoknak az Atlanti-óceán északkeleti részén történő halászatára vonatkozó egyedi feltételek és az Atlanti-óceán északkeleti részének nemzetközi vizein folytatott halászatra vonatkozó rendelkezések megállapításáról, valamint a 2347/2002/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

(HL L 354., 2016.12.23., 1. o.)

Helyesbítette:

►C1 Helyesbítés, HL L 39., 2023.2.9., 63. o. (2016/2336)

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/2336 RENDELETE

(2016. december 14.)

a mélytengeri állományoknak az Atlanti-óceán északkeleti részén történő halászatára vonatkozó egyedi feltételek és az Atlanti-óceán északkeleti részének nemzetközi vizein folytatott halászatra vonatkozó rendelkezések megállapításáról, valamint a 2347/2002/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

1. cikk

Célkitűzések

E rendelet célja, hogy a mélytengeri fajok és élőhelyek tekintetében elősegítse az 1380/2013/EU rendelet 2. cikkében felsorolt célkitűzések elérését. További céljai a következők:

a) a mélytengeri fajokra és élőhelyeikre vonatkozó tudományos ismeretek bővítése;

b) a mélytengeri halászat keretében a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra irányuló jelentős káros hatások megelőzése és a mélytengeri halállományok hosszú távú védelme;

c) annak biztosítása, hogy a mélytengeri halállományokkal való fenntartható gazdálkodást célzó uniós intézkedések összhangban álljanak az ENSZ Közgyűlése által elfogadott határozatokkal, különös tekintettel a 61/105. és a 64/72. sz. határozatra.

2. cikk

Hatály

(1) E rendelet az alábbi vizeken végzett halászati tevékenységekre vagy tervezett halászati tevékenységekre vonatkozik:

a) uniós halászhajók vagy harmadik országbeli halászhajók által az Északi-tenger uniós vizein, az északnyugati vizek uniós vizein és a délnyugati vizek uniós vizein, valamint a IIa. ICES-övezet uniós vizein végzett halászat;

b) a 34.1.1, 34.1.2 és 34.2 CECAF-területek nemzetközi vizein uniós halászhajók által végzett halászat.

(2) E cikk (1) bekezdése nem érinti a 16. cikk (5) bekezdését.

3. cikk

Tárgy

(1) Ezt a rendeletet azokra a mélytengeri vizekben előforduló fajokra kell alkalmazni, amelyekre az alábbi biológiai tényezők együttesen igazak: meglehetősen késői ivarérettség, lassú növekedés, hosszú várható élettartam, alacsony természetes mortalitási arány, az erős évjáratokból származó időszakos állományszaporulat, valamint esetlegesen többévenkénti ívás (a továbbiakban: mélytengeri fajok).

▼B

(2) E rendelet alkalmazásában a mélytengeri fajokat és ezen belül a legveszélyeztetettebb fajokat az I. melléklet sorolja fel.

4. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében és a 734/2008/EK tanácsi rendelet ([1]) 2. cikkében szereplő fogalommeghatározások alkalmazandók.

(2) Ezen túlmenően e rendelet alkalmazásában:

a) „ICES-övezetek”: a 218/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([2]) meghatározott ICES-övezetek;

b) „CECAF-területek”: a 216/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([3]) meghatározott CECAF-területek;

c) „a NEAFC szabályozási területe”: az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú halászati együttműködésről szóló egyezmény hatálya alá tartozó olyan vizek, amelyek az egyezmény szerződő feleinek halászati joghatósága alá tartozó vizeken kívül esnek;

d) „legveszélyeztetettebb fajok”: azok a mélytengeri fajok, amelyek az I. melléklet táblázatának harmadik oszlopában („Legveszélyeztetettebb (x)”) szerepelnek;

e) „tevékenységcsoport”: egy bizonyos területen egy bizonyos halászeszköz segítségével végzett, bizonyos fajokra irányuló halászati tevékenységek;

f) „mélytengeri tevékenységcsoport”: olyan tevékenységcsoport, amely az 5. cikk (2) bekezdésében meghatározott jeleknek megfelelően mélytengeri fajok halászatára irányul;

g) „halászati felügyelő központ”: a lobogó szerinti tagállam által létrehozott, valamint az automatikus adatfogadást és -feldolgozást, továbbá az elektronikus adatátvitelt lehetővé tevő számítógépes hardverrel és szoftverrel felszerelt műveleti központ;

h) „véletlen érintkezés”: a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémát jelző indikátorfajok olyan mennyiségű fogása, amely meghaladja a IV. mellékletben meghatározott határértékeket;

i) „nem szándékos fogások”: olyan tengeri élőlények véletlenszerűen ejtett fogásai, amelyeket az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke értelmében ki kell rakodni és le kell vonni a kvótákból akár azért, mert a minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb méretűek, akár azért, mert a fogások összetételére és a járulékos fogásokra vonatkozó szabályok értelmében megengedett mennyiségeket túllépve fogták ki őket;

([1]) A Tanács 734/2008/EK rendelete (2008. július 15.) a veszélyeztetett nyílt tengeri ökoszisztémáknak a fenékhalászati eszközök káros hatásával szembeni védelméről (HL L 201., 2008.7.30., 8. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 218/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északkeleti részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról (átdolgozás) (HL L 87., 2009.3.31., 70. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 216/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északi részén kívüli egyes területeken halászatot folytató tagállamok által a névleges fogási statisztikák benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 1. o.).

▼B

j) „veszélyeztetett tengeri ökoszisztémát jelző indikátorok”: a III. mellékletben szereplő indikátorok;

k) „meglévő mélytengeri halászati terület”: a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett terület azon része, ahol korábban is mélytengeri halászati tevékenység folyt, és amely a 7. cikkel összhangban van meghatározva.

5. cikk

Halászati engedélyek

(1) A mélytengeri fajokra irányuló halászati tevékenységekhez halászati engedélyre (a továbbiakban: célzott halászatra szóló engedély) van szükség. A célzott halászatra szóló engedélyen fel kell tüntetni azokat a mélytengeri fajokat, amelyek halászatára a hajó engedélyt kapott.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a halászhajó által végzett halászati tevékenység akkor irányul mélytengeri fajokra, ha az adott naptári évben ejtett fogások a vonatkozó dokumentáció (hajónapló, kirakodási nyilatkozatok, értékesítési bizonylatok vagy hasonló dokumentumok) szerint bármely halászati út esetében legalább 8 %-ban mélytengeri fajokat tartalmaznak.

Ez azonban nem alkalmazandó azon halászhajókra, amelyek esetében az adott naptári évben kifogott mélytengeri fajok össztömege kevesebb, mint 10 tonna. Ez az albekezdés nem érinti a (6) bekezdést.

(3) Azokhoz a halászhajók által végzett halászati tevékenységekhez, amelyek ugyan nem mélytengeri fajokra irányulnak, de amelyek során járulékos fogásként mélytengeri fajokat is kifognak, halászati engedélyre (a továbbiakban: járulékos halászatra szóló engedély) van szükség. A járulékos halászatra szóló engedélyen fel kell tüntetni azokat a mélytengeri fajokat, amelyeket a halászhajó a más fajokat célzó halászat során járulékos fogásként véletlenül kifoghat.

(4) Az e cikk (1) és a (3) bekezdésében említett kétféle halászati engedélyt egyértelműen meg kell különböztetni az 1224/2009/EK rendelet 116. cikkében említett elektronikus adatbázisban.

(5) Az e cikk szerinti halászati engedéllyel nem rendelkező halászhajók számára tilos a mélytengeri fajok halászati utanként 100 kg mennyiséget meghaladó mértékű halászata. Az ilyen hajók által kifogott mélytengeri fajok 100 kg-on felüli mennyiségeit tilos a fedélzeten tartani, átrakodni vagy kirakodni, az olyan mélytengeri fajok nem szándékos fogásainak kivételével, amelyek az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkében meghatározott kirakodási kötelezettség hatálya alá tartoznak. Ezeket a nem szándékos fogásokat ki kell rakodni és le kell vonni a kvótákból.

(6) Azt a halászhajót, amely járulékos halászatra szóló engedéllyel, valamint az e cikk (2) bekezdése szerinti, mélytengeri fajokra vonatkozó 10 tonnás határérték legfeljebb 15 %-át kitevő járulékos fogási kvótával rendelkezik, úgy kell tekinteni, hogy nem folytat mélytengeri fajokra irányuló halászatot. Ezeket a járulékos fogásokat ki kell rakodni és le kell vonni a kvótából. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkében foglalt kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó mélytengeri fajok nem szándékos fogásait ki kell rakodni és le kell vonni a kvótákból.

▼B

(7) Ezt a rendeletet értelemszerűen kell alkalmazni a harmadik országok halászhajói részére az 1006/2008/EK tanácsi rendelet [1] alapján kiadott halászati engedélyekre.

6. cikk

Kapacitásgazdálkodás

(1) A valamely tagállam által kiadott, célzott halászatra szóló engedéllyel rendelkező összes uniós halászhajó bruttó tonnatartalomban és kilowattban mért teljes halászati kapacitása nem haladhatja meg az adott tagállam alábbiakban meghatározott hajóinak a 2009 és 2011 közötti időszakra vonatkoztatott teljes halászati kapacitását, a szóban forgó három naptári év közül azt az évet figyelembe véve, amelyre a legmagasabb érték jellemző:

a) azok a hajók, amelyek a 2009 és 2011 közötti három naptári év bármelyikében – azt az évet figyelembe véve, amelyre a legmagasabb érték jellemző – 10 tonnányi vagy annál nagyobb mennyiségben fogtak ki mélytengeri fajokat; és

b) azok a hajók, amelyeket az érintett tagállamnak az EUMSZ 349. cikke szerinti valamely legkülső régiójában vettek lajstromba, amennyiben a 2009 és 2011 közötti három naptári év bármelyikében a hajónkénti összes éves fogás legalább 10 %-át mélytengeri fajok tették ki, azt az évet figyelembe véve, amelyre a legmagasabb érték jellemző.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjától eltérve, amennyiben egy tagállam 2017. január 12. előtt az I. mellékletben felsorolt fajokra vonatkozó halászati lehetőségeket kapott, halászhajói azonban a referenciaévek egyikében sem fogtak ki 10 tonna vagy annál nagyobb mennyiségű mélytengeri fajt, az adott tagállam teljes halászati kapacitása nem haladhatja meg azon hajóinak teljes halászati kapacitását, amelyek 10 tonnányi vagy annál nagyobb mennyiségben fogtak ki mélytengeri fajokat az utolsó három év bármelyikében, azt az évet figyelembe véve, amelyre a legmagasabb érték jellemző.

7. cikk

Meglévő mélytengeri halászati területek

(1) Legkésőbb 2017. július 13-ig azok a tagállamok, amelyek hajói a 2347/2002/EK rendelet 3. cikke (1) bekezdése értelmében mélytengeri halászati engedélyt kaptak és amennyiben ezen engedély tárgyát olyan hajók halászati tevékenysége képezi, amelyek naptári évente 10 tonnánál nagyobb mennyiségű fogást ejtenek, VMS-adatok, vagy ha azok nem állnak rendelkezésre, más kapcsolódó, ellenőrizhető információk útján tájékoztatják a Bizottságot az e hajók által a 2009–2011 referenciaévekben folytatott mélytengeri halászat helyszíneiről.

[1] A Tanács 1006/2008/EK rendelete (2008. szeptember 29.) a közösségi halászhajók közösségi vizeken kívül folytatott halászati tevékenységeinek engedélyezéséről és a harmadik országok hajóinak közösségi vizekhez való hozzáféréséről, valamint a 2847/93/EGK és az 1627/94/EK rendelet módosításáról, továbbá a 3317/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 286., 2008.10.29., 33. o.).

▼B

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben előírt tájékoztatás, továbbá a rendelkezésre álló legjobb tudományos és műszaki információk alapján legkésőbb 2018. január 13-ig végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a meglévő mélytengeri halászati területeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 18. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

8. cikk

A halászatiengedély-kérelmekre vonatkozó általános követelmények

(1) Valamennyi halászati engedély iránti kérelem benyújtásakor mellékelni kell a halászati tevékenységek tervezett helyszínének, a halászeszközök típusának, a tevékenységek által érintett mélységi tartománynak, valamint a halászati tevékenység tervezett gyakoriságának és időtartamának a részletes leírását, továbbá az érintett mélytengeri fajok megnevezését.

(2) Célzott halászatra szóló engedély csak olyan halászati tevékenységre adható, amelyet meglévő mélytengeri halászati területen folytatnak.

(3) E cikk (2) bekezdésétől eltérve és a meglévő mélytengeri halászati területek 7. cikk szerinti meghatározásáig kiadhatók célzott halászatra szóló engedélyek, feltéve, hogy a halászhajó bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy a halászatiengedély-kérelem benyújtását megelőző legalább három évben a mélytengeri tevékenységcsoportban folytatott halászati tevékenységet. Ilyen halászati engedély csak olyan helyszínekre adható ki, ahol korábban is folyt mélytengeri halászat.

(4) 800 méternél mélyebben folytatott fenékvonóhálós halászatra nem adható halászati engedély.

(5) A (2) bekezdéstől eltérve a tagállamok kérelmezhetik felderítő halászat folytatását a meglévő mélytengeri halászati területeken kívüli helyszíneken. Az ilyen kérelemhez a nyílt tengeren folytatott mélytengeri halászat kezelésére vonatkozó, 2008. évi nemzetközi FAO-iránymutatásokban foglalt szabványoknak megfelelően elvégzett hatásvizsgálatot kell mellékelni. A tagállamnak a kérelem benyújtásakor fel kell tüntetnie a felderítő halászati tevékenység becsült időtartamát, valamint a részt vevő halászhajók becsült számát és azok kapacitását. Ezenfelül javaslatot kell tennie olyan óvintézkedésekre, amelyekkel megelőzhető a véletlen érintkezés a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákkal, vagy amelyek hatékonyan biztosítják azok védelmét.

(6) A Bizottság a tagállamok által nyújtott információk értékelését követően, tudományos tanácsadó testület szakvéleménye alapján, végrehajtási jogi aktusok útján engedélyezheti a kérelem tárgyát képező felderítő halászat folytatását. Jóváhagyásában a Bizottság meghatározhatja különösen az alábbiakat:

a) a felderítő halászati tevékenység területe;

b) a hajók maximális száma és maximális kapacitása;

c) az ilyen halászat – legfeljebb egyéves – időtartama, amely egyszer megújítható;

▼B

d) a felderítő halászat során kifogott mélytengeri fajoknak a teljes kifogható mennyiséghez viszonyított legnagyobb megengedett aránya; valamint

e) a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák védelme érdekében meghozandó óvintézkedések.

(7) Annak biztosítása érdekében, hogy a mélytengeri halállományoknak, valamint a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákkal való véletlen érintkezéseknek a felméréséhez és kezeléséhez elegendő mennyiségű reprezentatív adatot lehessen gyűjteni, a (6) bekezdés alapján kiadott halászati engedélyek feltételéül kell szabni, hogy a halászati engedély érvényességének első 12 hónapja során tudományos megfigyelők legyenek jelen az érintett hajón, vagy annak tevékenységét elektronikus távellenőrzéssel figyeljék.

(8) Az érintett tagállam kérésére és az általa szolgáltatott információk alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján kiigazíthatja a meglévő mélytengeri halászati terület meghatározását oly módon, hogy az azokat a helyszíneket is magában foglalja, ahol az e cikk (5) és a (6) bekezdése értelmében kiadott halászati engedély szerinti halászati tevékenység zajlik.

9. cikk

A veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák védelmére vonatkozó különös követelmények

(1) Ezt a cikket a 400 méternél mélyebben, fenékhalászati eszközökkel végzett halászati műveletekre kell alkalmazni.

(2) Amennyiben a halászati műveletek során az adott halászati műveletben kifogott, veszélyeztetett tengeri ökoszisztémát jelző, III. melléklet szerinti indikátorok mennyisége meghaladja a IV. mellékletben előírt határértékeket, azt úgy kell tekinteni, hogy a halászhajó veszélyeztetett tengeri ökoszisztémával érintkezett. A halászhajónak ekkor haladéktalanul fel kell függesztenie az érintett területen folytatott halászatot. Csak akkor folytathatja a halászati műveleteket, amikor a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémával való véletlen érintkezés helyszínétől számított legalább öt tengeri mérföld távolságban lévő alternatív területre ér.

(3) A halászhajó a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákkal való véletlen érintkezések minden egyes esetét haladéktalanul jelenti az illetékes nemzeti hatóságoknak, amelyek késedelem nélkül értesítik a Bizottságot.

(4) A tagállamok a rendelkezésre álló legjobb tudományos és műszaki információkat, többek között a bioföldrajzi információkat és a (3) bekezdésben említett információkat használják fel annak megállapítására, hogy hol fordulnak elő veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák, vagy hol valószínű az előfordulásuk. Ezenkívül a Bizottság felkér egy illetékes tudományos tanácsadó testületet, hogy végezzen éves vizsgálatot azzal kapcsolatban, hol fordulnak elő veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák, vagy hol valószínű az előfordulásuk.

Az említett vizsgálatot a nyílt tengeren folytatott mélytengeri halászat kezelésére vonatkozó, 2008. évi nemzetközi FAO-iránymutatásokkal összhangban, az 1380/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 8. pontja szerinti, a halászati gazdálkodásra vonatkozó elővigyázatossági megközelítést alkalmazva kell elvégezni, és eredményét nyilvánosan elérhetővé kell tenni.

▼B

(5) Amennyiben a (4) bekezdésben említett eljárás alapján meghatároznak olyan területeket, ahol veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák fordulnak elő, vagy előfordulásuk valószínű, a tagállamok és az illetékes tudományos tanácsadó testület kellő időben értesítik a Bizottságot.

(6) A Bizottság 2018. január 13-ig a rendelkezésre álló legjobb tudományos és műszaki információk, valamint a tagállamok és a tudományos tanácsadó testület vizsgálatai és megállapításai alapján végrehajtási jogi aktusokat fogad el azon területek jegyzékének létrehozása céljából, ahol veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák fordulnak elő vagy ahol valószínű az előfordulásuk. A Bizottság a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság által nyújtott szakvélemény alapján évente felülvizsgálja e jegyzéket, és adott esetben végrehajtási jogi aktusok útján módosítja azt. A Bizottság törölhet egy adott területet a jegyzékből, amennyiben hatásvizsgálat alapján és az illetékes tudományos tanácsadó testülettel folytatott konzultációt követően megállapítja, hogy kellő bizonyíték támasztja alá azt, hogy az adott területen nem találhatók veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák, vagy hogy megfelelő állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseket alkalmaztak annak biztosítására, hogy az adott területen ne érje jelentős káros hatás a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 18. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(7) A Bizottság a rendelkezésre álló legjobb tudományos információk alapján felülvizsgálhatja a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák indikátorait, és – a 17. cikknek megfelelően – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján módosíthatja a III. mellékletben szereplő jegyzéket.

(8) Új hatásvizsgálatot kell előírni, amennyiben jelentős változások következnek be a fenékhalászati eszközökkel folytatott halászat végrehajtásának módja tekintetében, vagy új tudományos információk veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák előfordulására utalnak egy adott területen.

(9) A (6) bekezdés szerint jegyzékbe vett területeken be kell tiltani a fenékhalászati eszközökkel folytatott halászatot.

10. cikk

Különös ellenőrzési rendelkezések alkalmazása

E rendelet eltérő rendelkezése hiányában az e rendelet hatálya alá tartozó halászatra és halászati tevékenységekre az 1224/2009/EK rendelet 7., 17., 42., 43. és 45. cikkének, 84. cikke (1) bekezdése a) pontjának, 95. cikke (3) bekezdésének, 104. cikke (1) bekezdésének, 105. cikke (3) bekezdése c) pontjának, 107. cikke (1) bekezdésének, 108. cikke (1) bekezdésének és 115. cikke (1) bekezdése c) pontjának, illetve I. mellékletének rendelkezéseit is alkalmazni kell.

11. cikk

Kijelölt kikötők

(1) A tagállamok kijelölik azokat a kikötőket, ahol a mélytengeri fajokból ejtett, bármilyen összetételű, 100 kg-ot meghaladó mennyiségű fogások kirakodását vagy átrakását végezni kell. A tagállamok 2017. március 13-ig továbbítják a Bizottságnak e kijelölt kikötők jegyzékét.

▼B

(2) A mélytengeri fajok bármilyen összetételű, 100 kg-ot meghaladó mennyiségű fogásai kizárólag a tagállamok által az (1) bekezdéssel összhangban kijelölt kikötőkben rakodhatók ki.

12. cikk

Előzetes értesítés

Az 1224/2009/EK rendelet 17. cikkétől eltérve valamennyi olyan uniós halászhajó parancsnoka – tekintet nélkül a hajó hosszára – amely mélytengeri fajokból 100 kg-os vagy afeletti tömegű fogást kíván kirakodni, szándékáról a kikötőbe való várható érkezés előtt legalább 4 órával köteles értesíteni a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságát. A legfeljebb l2 méter hosszúságú halászhajó parancsnoka vagy a működtetéséért felelős bármely más személy a kikötőbe érkezés becsült idejét megelőzően legalább egy órával értesíti az illetékes hatóságokat.

13. cikk

Hajónapló-bejegyzések mély vizeken

(1) Hajónapló vezetésére irányuló kötelezettség esetén az 5. cikk (1) vagy (3) bekezdése szerinti halászati engedéllyel rendelkező uniós halászhajók parancsnokai mélytengeri tevékenységcsoportban való részvétel vagy 400 méternél nagyobb mélységben történő halászat esetén kötelesek elvégezni az alábbiakat:

a) a papíralapú hajónaplóban minden egyes fogás után új vonalat húznak; vagy

b) ha elektronikus adatrögzítési és jelentéstételi rendszert használnak, minden fogás után külön bejegyzést készítenek.

(2) Az uniós halászhajók parancsnokai ezenfelül kötelesek a hajónaplóba bejegyezni az I. mellékletben felsorolt mélytengeri fajoknak az 5. cikk (5) bekezdésével összhangban kifogott, fedélzeten tartott, átrakott vagy kirakodott mennyiségeit, illetve a III. mellékletben felsorolt, veszélyeztetett tengeri ökoszisztémát jelző indikátoroknak a IV. mellékletben szereplő határértékeket meghaladó mennyiségeit – ideértve a fajok szerinti összetételt és a fogás tömegét –, és e mennyiségeket be kell jelenteni az illetékes hatóságoknak.

14. cikk

A halászati engedélyek visszavonása

Az 1224/2009/EK rendelet 7. cikke (4) bekezdésének és 92. cikkének sérelme nélkül és a 90. cikkének (1) bekezdésével összhangban az e rendelet 5. cikkének (1) és (3) bekezdésében említett halászati engedélyeket az alábbi esetekben legalább kéthónapos időtartamra vissza kell vonni a következő esetekben:

a) a halászati engedélyben meghatározott feltételek be nem tartása a halászeszközök használatára vonatkozó korlátozásokat, a műveletek engedélyezett helyszíneit vagy az olyan fajokra vonatkozó fogási korlátokat illetően, amelyek halászata megengedett; vagy

▼B

b) tudományos megfigyelő fedélzetre vételének elmulasztása, vagy a fogásokból való, az e rendelet 16. cikkében meghatározott tudományos célú mintavétel lehetővé tételének elmulasztása.

15. cikk

Az adatgyűjtésre és a jelentéstételre vonatkozó szabályok

(1) A 199/2008/EK rendelet e rendelet részletesebb rendelkezéseinek sérelme nélkül alkalmazandó.

(2) A mélytengeri tevékenységcsoportokra vonatkozó adatoknak az általános adatgyűjtési szabályoknak megfelelő, valamint a biológiai, műszaki, környezeti, társadalmi és gazdasági vonatkozású adatok gyűjtésére és kezelésére vonatkozóan a kapcsolódó többéves uniós programban meghatározott pontossággal történő gyűjtése során a tagállamok eleget tesznek a mélytengeri tevékenységcsoport tekintetében a II. mellékletben meghatározott különös adatgyűjtési és jelentéstételi követelményeknek.

(3) A tagállamok az 5. cikkel összhangban kiadott valamennyi halászati engedélyben meghatározzák a szükséges feltételeket annak biztosítására, hogy az érintett hajó a megfelelő tudományos intézettel együttműködve részt vegyen minden olyan adatgyűjtésben, amely kiterjed a kiadott engedély tárgyát képező halászati tevékenységekre.

(4) A hajó parancsnokának, vagy a hajó működéséért felelős bármely más személynek az adott hajóhoz a tagállam által kijelölt tudományos megfigyelőt kell a fedélzetre vennie, kivéve, ha ez biztonsági okokból nem lehetséges. A parancsnok lehetővé teszi a tudományos megfigyelő feladatainak végrehajtását.

(5) A Bizottság kérésére a tagállamok évente jelentést készítenek, amelyben összesített adatokat közölnek a lobogójuk alatt közlekedő, mélytengeri halászatban részt vevő hajók számáról, az érintett halászati területről, az alkalmazott halászeszközök típusáról és méretéről, engedélytípusonként a kiadott halászati engedélyek számáról, az indulási kikötőkről, a hajóik rendelkezésére álló összes mélytengeri halászati lehetőségről, valamint e halászati lehetőségek igénybevételének összesített arányáról. E jelentéseket nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

16. cikk

Megfigyelői jelenlét

(1) A tagállamok megfigyelési programot dolgoznak ki a mélytengeri fajok fogásaira és járulékos fogásaira, valamint a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákkal való véletlen érintkezésekre vonatkozó megbízható, aktuális és pontos adatok, valamint az e rendelet hatékony végrehajtásához szükséges egyéb mérvadó információk összegyűjtésének biztosítása érdekében. A fenékvonóhálókat vagy fenékhez rögzített kopoltyúhálókat használó és a mélytengeri fajok célzott halászatára vonatkozó halászati engedéllyel rendelkező hajókon legalább 20 %-os arányban kell biztosítani megfigyelők jelenlétét, azon hajók kivételével, amelyeken biztonsági okokból nem lehet megfigyelőt a fedélzetre venni. Minden további olyan hajón, amely mélytengeri fajok halászatára vonatkozó halászati engedéllyel rendelkezik, legalább 10 %-os arányban kell biztosítani megfigyelők jelenlétét, azon hajók kivételével, amelyeken biztonsági okokból nem lehet megfigyelőt a fedélzetre venni.

▼B

(2) Ha a piaci szereplő számára tagállama előírja, hogy megfigyelőt vegyen a hajó fedélzetére, azonban ez a piaci szereplőn kívül álló okok miatt meghiúsul, az nem akadályozhatja meg, hogy az érintett hajó elhagyja a kikötőt.

(3) A Bizottság az e rendelet értelmében gyűjtött adatok alapján 2018. január 1-jéig tudományos szakvéleményt kér arról, hogy a megfigyelői jelenlétnek az e cikk (1) bekezdésében meghatározott aránya elegendő-e az 1. cikkben foglalt célok eléréséhez, különös tekintettel a mélytengeri halászat során a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra gyakorolt jelentős káros hatások megelőzésére, továbbá hogy naprakész mintavételi módszer alapján módosítani kell-e ezt az arányt. A Bizottság késedelem nélkül tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot a kért tudományos szakvélemény eredményeiről.

(4) Amennyiben a Bizottság a (3) bekezdésben említett tudományos szakvélemény alapján úgy ítéli meg, hogy a megfigyelői jelenlét (1) bekezdésben meghatározott arányát módosítani kell, sürgős javaslatot nyújthat be az érintett arányszám felülvizsgálatára vonatkozóan.

(5) A 2. cikktől eltérve e cikk értelemszerűen alkalmazandó a fenékvonóhálókat vagy fenékhez rögzített kopoltyúhálókat használó hajók által a NEAFC szabályozási területén végzett, mélytengeri fajokat célzó halászatra.

17. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) ►C1 A Bizottságnak a 9. cikk (7) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2017. január 12-től kezdődő hatállyal. ◄ A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) ►C1 Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 9. cikk (7) bekezdésében említett felhatalmazást. ◄ A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

▼B

(6) ►C1 A 9. cikk (7) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. ◄ Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

18. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a halászati és akvakultúra-ágazati bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

19. cikk

Értékelés

(1) 2021. január 13-ig a Bizottság a tagállamok jelentései és az e célból kért tudományos szakvélemény alapján értékeli az e rendeletben meghatározott intézkedések hatását, és meghatározza, hogy milyen mértékben teljesültek az 1. cikk a) és b) pontjában említett célkitűzések.

(2) Az értékelésnek az alábbi területeken megfigyelhető tendenciákra kell összpontosítania:

a) a mélytengeri fajok halászatát célzó valamennyi halászeszköz használatát értékelni kell, különösen a legveszélyeztetettebb fajokra és a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra gyakorolt hatásuk tekintetében;

b) azok a hajók, amelyek a tengerfenékre kisebb hatást gyakorló halászeszközök használatára álltak át, valamint a nem szándékos fogások megelőzése, minimálisra csökkentése és – ha lehetséges – teljes felszámolása tekintetében elért haladás;

c) az egyes mélytengeri tevékenységcsoportokban tevékenységet folytató hajók működési tartománya;

d) a tagállamok által a tudományos testületeknek állományfelmérés céljából, vagy pedig a Bizottságnak különleges adatlehívások esetében szolgáltatott adatok teljessége és megbízhatósága;

e) azok a mélytengeri halállományok, amelyek tekintetében javult a tudományos szakvélemények színvonala;

f) a visszadobás gyakorlatának megszüntetése és a legveszélyeztetettebb fajok kifogásának csökkentése érdekében hozott kísérő intézkedések hatékonysága;

g) a 8. cikkel összhangban elvégzett hatásvizsgálatok minősége;

▼B

h) az e rendelet végrehajtása által közvetlenül érintett, az Unióban található hajók és kikötők száma;

i) a mélytengeri halállományok hosszú távú fenntarthatóságának és a nem célfajok – különösen a legveszélyeztetettebb fajok – járulékos fogásai megakadályozásának biztosítása érdekében megállapított intézkedések hatékonysága;

j) a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák milyen mértékben részesültek hatékony védelemben az engedélyezett halászati tevékenységeknek a mélytengeri fajok meglévő halászati területeire való korlátozása, az ún. „eltávolodási szabály” és/vagy egyéb intézkedések révén;

k) a 800 méteres mélységi korlát alkalmazása.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett értékelés alapján a Bizottság adott esetben javaslatot terjeszthet elő e rendelet módosítására vonatkozóan. Különösen, ha az értékelésből az derül ki, hogy a fenékhalászati eszközökkel végzett halászat nem áll összhangban az 1. cikkben megfogalmazott célokkal, a Bizottság az e rendelet arra irányuló módosítására vonatkozó javaslatot nyújthat be, hogy a fenékvonóhálót vagy fenékre rögzített kopoltyúhálót használó hajók célzott halászatra jogosító engedélyei lejárjanak vagy azokat visszavonják, valamint hogy megszülessenek a fenékhalászati eszközökre, többek között a horogsoros hajókra vonatkozó azon szükséges intézkedések, amelyek biztosítják a legveszélyeztetettebb fajok és a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák védelmét.

20. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések

(1) A 2347/2002/EK rendelet hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni.

(3) E cikk (1) bekezdésétől eltérve a 2347/2002/EK rendelet 3., 7. és 9. cikke továbbra is alkalmazandó a NEAFC szabályozási területén halászati tevékenységet folytató uniós halászhajókra.

(4) A 2347/2002/EK rendelet alapján kiadott különleges halászati engedélyek 2017. január 12. után legfeljebb egy évig továbbra is érvényesek maradnak.

21. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B

I. MELLÉKLET

Mélytengeri fajok

Tudományos név	Közönséges név	Legveszélyeztetettebb (x)
Centrophorus spp.	Tüskéscápák	
Centroscyllium fabricii	Szürke tüskéscápa	x
Centroscymnus coelolepis	Portugál cápa	x
Centroscymnus crepidater	Hosszúorrú tüskéscápa	x
Dalatias licha	Búvárcápa	x
Etmopterus princeps	Nagy lámpáscápa	x
Apristuris spp.	Mélyvízi macskacápák	
Chlamydoselachus anguineus	Galléroscápa	
Deania calcea	Madárcsőrű tüskéscápa	
Galeus melastomus	Fűrészfarkú cápa	
Galeus murinus	Egércápa	
Hexanchus griseus	Hatkopoltyús szürkecápa	x
Etmopterus spinax	Bársonyoshasú lámpáscápa	
Oxynotus paradoxus	Vitorlás disznócápa	
Scymnodon ringens	Spanyol tüskéscápa	
Somniosus microcephalus	Grönlandi cápa	
Alecocephalidae	Tarfejűhalfélék	
Alepocephalus Bairdii	Baird tarfejű hala	
Alepocephalus rostratus	Kopaszhal	
Aphanopus carbo	Fekete abroncshal	
Argentina silus	Aranylazac	
Beryx spp.	Tízujjú nyálkásfejűhalak	
Chaceon (Geryon) affinis	Mélytengeri vörös tarisznyarák	
Chimaera monstrosa	Tengeri macska	

▼B

Tudományos név	Közönséges név	Legveszélyeztetettebb (x)
Hydrolagus mirabilis	Nagyszemű tengeri macska	
Rhinochimaera atlantica	Hosszúorrú tengeri macska	
Coryphaenoides rupestris	Gránátoshal	
Epigonus telescopus	Izzószemű hal	x
Helicolenus dactylopterus	Rózsás álsügér	
Hoplostethus atlanticus	Atlanti tükörhal	x
Macrourus berglax	Észak-atlanti gránátoshal	
Molva dypterigia	Kék menyhal	
Mora moro	Lágyhal	
Antimora rostrata	Lila tőkehal	
Pagellus bogaraveo	Nagyszemű vörösdurbincs	
Polyprion americanus	Roncssügér	
Reinhardtius hippoglossoides	Grönlandi laposhal	
Cataetyx laticeps		
Hoplostethus mediterraneus	Csillagosszemű hal (rózsaszínű)	
Macrouridae, kivéve a *Coryphaenoides rupestrist* és a *Macrourus berglaxot*	Gránátoshalfélék, kivéve a gránátoshalat és az észak-atlanti gránátoshalat	
Nesiarchus nasutus	Tüskéshátú hal	
Notocanthus chemnitzii	Tüskéshátú hal	
Raja fyllae	Fylla-rája	
Raja hyperborea	Sarki rája	
Raja nidarosiensus	Norvég rája	
Trachyscorpia cristulata	Tüskés (mélytengeri) skorpióhal	
Lepidopus caudatus	Villásfarkú abroncshal	
Lycodes esmarkii	Norvég farkasangolna	
Sebastes viviparus	Kis álsügér	

▼B

II. MELLÉKLET

Az adatgyűjtésre és jelentéstételre vonatkozó, a 15. cikk (2) bekezdésében említett különös szabályok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a mind uniós, mind nemzetközi vizekből álló területekkel kapcsolatban gyűjtött adatokat tovább bontják olyan módon, hogy vagy az uniós vizekre, vagy pedig a nemzetközi vizekre vonatkozzanak.

(2) Amennyiben a mélytengeri tevékenységcsoportban végzett tevékenység és ugyanazon terület valamely másik tevékenységcsoportjában folytatott tevékenység között átfedés van, az előbbivel kapcsolatos adatgyűjtést el kell különíteni az utóbbival kapcsolatos adatgyűjtéstől.

(3) A visszadobásokból minden mélytengeri tevékenységcsoportban mintát kell venni. A kirakodásokból és visszadobásokból történő mintavételnek az I. mellékletben felsorolt valamennyi fajra és a tengerfenék ökoszisztémájához tartozó fajokra is ki kell terjednie, például a mélytengeri korallokra, szivacsokra, vagy az ugyanazon ökoszisztémához tartozó más organizmusokra.

(4) Elő kell írni fedélzeti megfigyelő jelenlétét, aki meghatározza és dokumentálja a hajó halászeszközei által fedélzetre vett kőkorallok, szarukorallok, szivacsok vagy az ugyanazon ökoszisztémához tartozó más organizmusok tömegét.

(5) Amennyiben az alkalmazandó többéves adatgyűjtési terv előírja a halászati erőkifejtésre vonatkozó adatok gyűjtését – a vonóhálós halászattal töltött órák és a passzív halászeszközök merítési ideje vonatkozásában –, a tagállam az alábbi kiegészítő adatokat gyűjti, amelyeket kérésre kész bemutatni az ilyen halászati erőkifejtési adatokkal együtt:

a) a halászati tevékenységek végzésének földrajzi helye fogásonként a hajó által a halászati felügyelő központnak továbbított VMS-adatok alapján;

b) azon halászati mélységek, amelyekben a halászeszközöket telepítik, ha a hajóra elektronikus hajónapló segítségével történő jelentéstétel vonatkozik. A hajó parancsnokának a halászati mélységet a szabványosított jelentéstételi formátumnak megfelelően kell bejelentenie.

▼B

III. MELLÉKLET

A veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákat jelző indikátorfajok

Az alábbi lista a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák élőhelytípusainak felsorolása, az azokon belül nagy valószínűséggel előforduló azon taxonok feltüntetésével, amelyek veszélyeztetett tengeri ökoszisztémát jelző indikátoroknak minősülnek.

Veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák élőhelytípusa	Reprezentatív taxonok
1. Hidegvízi korallzátony	
a) *Lophelia pertusa* zátony	*Lophelia pertusa*
b) *Solenosmilia variabilis* zátony	*Solenosmilia variabilis*
2. Korallerdő	
a) Szilárd aljzaton élő korallerdő	
i. Szilárd aljzaton élő szarukorall- és feketekorall-erdők	*Anthothelidae* *Chrysogorgiidae* *Isididae, Keratoisidinae* *Plexauridae* *Acanthogorgiidae* *Coralliidae* *Paragorgiidae* *Primnoidae* *Schizopathidae*
ii. Sziklakibúvásokon élő telepes kőkorallok	*Lophelia pertusa* *Solenosmilia variabilis*
iii. Nem zátonyképző kőkoralltelepek	*Enallopsammia rostrata* *Madrepora oculata*
b) Lágy aljzaton élő korallerdők	
i. Lágy aljzaton élő szarukorall- és feketekorall-erdők	*Chrysogorgiidae*
ii. Kehelykorall-mezők	*Caryophylliidae*
iii. Karfiolkorall-mezők	*Flabellidae* *Nephtheidae*
3. Mélytengeri szivacstelepek	
a) Egyéb szivacstelepek	*Geodiidae* *Ancorinidae* *Pachastrellidae*
b) Szilárd aljzaton élő szivacstelepek	*Axinellidae* *Mycalidae* *Polymastiidae* *Tetillidae*
c) Üvegszivacs-társulások	*Rossellidae* *Pheronematidae*

▼B

Veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák élőhelytípusa	Reprezentatív taxonok
4. Tengeritoll-telepek	*Anthoptilidae* *Pennatulidae* *Funiculinidae* *Halipteridae* *Kophobelemnidae* *Protoptilidae* *Umbellulidae* *Vigulariidae*
5. Csőanemóna-csoportok	*Cerianthidae*
6. Homokos-iszapos aljzatból kiemelkedő állatfajok	*Bourgetcrinidae* *Antedontidae* *Hyocrinidae* *Xenophyophora* *Syringamminidae*
7. Mohaállat-telepek	

▼B

IV. MELLÉKLET

Lehetséges veszélyeztetett tengeri ökoszisztémával való véletlen érintkezésről az alábbi esetekben beszélhetünk:

a) vonóháló és a horogsortól eltérő egyéb halászeszköz esetén: veszélyeztetett tengeri ökoszisztémát jelző indikátorokból több mint 30 kg élő korall és/vagy 400 kg élő szivacs jelenléte; és

b) horogsor esetén: veszélyeztetett tengeri ökoszisztémát jelző indikátorok jelenléte 10 horgon egy 1 000-tagú horogszakaszon, illetve 1 200 méter hosszú horogsoron, a rövidebb szakaszt figyelembe véve.